

Razjasnimo pojmove: biseksualnost, panseksualnost i poliamorija

Jeste li ikada masturbirali na osobu istog spola? Jeste li ikada primijetili da netko ima tijelo muškarca, ali je dušom i ponašanjem - žena? Jeste li ikada upoznali nekoga tko svoju ljubavno-seksualnu energiju želi davati nekolicini ljudi umjesto isključivo jednoj osobi jer ga jedino takvo davanje usređuje? To su te neke nesvakidašnje stvari, a opet tako ljudske o kojima se često nemamo vremena informirati. To su te neke pojave koje povremeno vidimo i doživimo, ali se o njima izrazito malo govori jer se ne uklapaju u premise tradicionalnog reproduktivnog svijeta. Dopustite da ih danas aktualiziram jer smatram da su prirodni dio ne samo naše civilizacije, nego i svih prijašnjih, ali još više budućih

Iako sam se u dosadašnjem radu bavila svakom od tri navedene teme zasebno, u ovoj ću ih kolumni zajedno obraditi i objasniti njihove razlike. Pritom ću se truditi predstaviti ih što jednostavnije i razumljivije, na temelju vlastitih iskustava i znanja, odnosno promatranja pojedinaca koji imaju jednu ili dvije spomenute osobine.

Biseksualnost

Biseksualnost je seksualna sklonost prema osobama istog i suprotnog spola. Biseksualni mogu biti muškarci i žene, ali se u našem društvu ženska biseksualnost tretira normalnije i poželjnije. Mnoge muškarce, naime, pali pogled na maženje dvije heteroseksualne ili biseksualne žene, dok malo žena privlači maženje dva heteroseksualna ili biseksualna muškarca (srećom, nisam jedna od tih žena). Privlačnost možemo gajiti prema muškarcima i ženama podjednako, ali može prevladavati prema jednom spolu te biti promjenjiva tijekom života.

Iako u Hrvatskoj i regiji postoje "heteroseksualne" osobe koje su se indirektno ili direktno izjasnile da su bile sa suprotnim spolom, mislim da sam bila prva na našim prostorima koja je, u rujnu 2017. godine, u kolumni "Seksurbacije" javno izjavila da je biseksualna. Kolumnu možete pročitati ovdje: <https://seksoteka.eu/urodenu-biseksualnost-osvijestila-sam-u-31-godini-zivota/>

Slično priznanje do tad nitko nije imao u smislu decidiranog uključivanja imenice "biseksualnost" u kontekst, barem koliko je meni poznato. Pojedine "heteroseksualne"

žene priznale su da su imale seksualnih iskustava sa ženama, ali ne sjećam se da su konkretizirale što im to podrazumijeva - je li se radilo samo o jednokratnoj avanturi iz znatiželje ili o seksualnoj orijentaciji. Takve me izjave prilično zbunjuju, ali i dalje se ništa ne mijenja po tom pitanju. Znam vrlo malo muškaraca i žena koji priznaju svoju biseksualnu orijentaciju i koji svoje seksualne afinitete realiziraju u praksi. Mogu ih nabrojiti na prste dvije ruke. Većina ljudi se pravda da je njihova seksualna orijentacija osobna stvar, no zašto bi to bio tabu? Seksualna orijentacija trebala bi biti javna poput narodnosti ili poput roditelja koje nismo birali. Čega da se sramimo? Sebe? Osobno to nikad neću dopustiti jer je jedino autentičnost put prema sreći.

Što se tiče progovaranja muškaraca u regiji (pa i u svijetu) o tome da su biseksualni, događa se čak i rjeđe nego kod žena jer često bude protumačeno kao da se radi o prikrivenoj homoseksualnosti. Muškarci svoju biseksualnost uglavnom realiziraju online, na seksualnim servisima za spajanje ljudi i to pod pseudonimima, ostavljajući većinu maštarija na masturbaciji i povremenom cyber seksu, umjesto na stvarnim iskustvima. Nije to ništa čudno ni novo jer ionako nitko u životu ne ostvari sve svoje seksualne maštarije. Naprosto je nemoguće. (Samo za primjer, gotovo svi hetero muškarci koje znam žele barem jednom probati seks s dvije žene ili da im dvije žene pružaju oralni seks istovremeno, ali to za života ostvari svega 5% muškaraca, možda i manje, po mojoj iskustvenoj procjeni seksualnog komuniciranja s ljudima).

Nakon moje posljednje veze koja je završila u srpnju prošle godine, našla sam se u depresiji. Bilo je to vrijeme poljuljanog samopouzdanja jer sam se za tu (kao i za svaku prijašnju) vezu trudila najbolje što sam znala, dajući sve od sebe da je održim. Libido mi je zbog prekida bio na najnižoj mogućoj razini i znala su proći po dva tjedna da nisam masturbirala. Nakog ljubavnih razočaranja s muškarcem, obično neko vrijeme imam potrebu biti sa ženom jer mi silno nedostaje razumijevanje kakvo jedino žena ženi može pružiti. Međutim, veze biseksualnih žena na našim su prostorima izrazito rijetke, gotovo nemoguće jer jako malo žena priznaje sebi, kamoli drugima, da bi htjela ili mogla imati avanturu ili ljubav s osobom istog spola. Samo za informaciju, osobno me homoseksualne žene ne privlače. Najviše me privlače biseksualne žene, ali povremeno masturbiram i na heteroseksualne žene koje poznajem, pogotovo u kontekstu s njihovim muškarcima ako su mi oboje privlačni ili pak u kontekstu s mojim muškarcem kad ga imam.

Dok sam u svojim 30-ima tražila seksualne partnerice i partnere isključivo na tjelesnom nivou, sada težim i emocionalno-mentalno-duhovnom spajanju. Od kad sam ušla u 40-e, više ne želim samo seks jer smatram da su ljudski odnosi kvalitetniji kad su višedimenzionalni. Dugo mi je trebalo da ljubavno-seksualne odnose podignem na viši nivo, ali mi je drago da jesam i ne sramim se to javno priznati.

Neki tvrde da ako biseksualne sklonosti nisu realizirane, radi se samo o fetišu. Nisam

sigurna da je tako. Ako u određenom trenutku ne možemo piti vino jer nam naprosto nije pri ruci, to ne znači da nismo ljubitelji vina. Biseksualni možete biti bez da ste svoju biseksualnost realizirali. Samo maštanje o osobama oba spola prilikom masturbacije, znak je da imate tu sklonost. Već dugo smatram ispravnom teoriju o tome da smo svi biseksualni, koju je među prvima zagovarao Alfred Kinsey. Naime, da nas ne uče od malih nogu da bi nas trebao privlačiti samo suprotni spol, smatram da bi većina ljudi postala seksualno fluidna, o čemu više u nastavku o panseksualnosti.

Prije toga želim spomenuti da sam, pišući ovu kolumnu, naišla na nešto novo, a to je pojam heterofleksibilnosti. Iznenadila me činjenica da spadam upravo u tu kategoriju, a ne u biseksualnu u koju sam se, do praktički jučer, svrstavala. Heterofleksibilne osobe, naime, tendiraju suprotnom spolu, ali imaju povremene afekcije prema istom spolu, iako u manjoj mjeri.

Panseksualnost

Termin "panseksualnost" počeo je upotrebljavati Sigmund Freud u prvoj polovici 20. stoljeća. Pojam je širi od biseksualnosti zato što obuhvaća seksualnu i svaku drugu privlačnost prema svim spolovima i rodovima. U našoj zemlji o ovim se stvarima premalo piše i skromno zna pa evo objašnjenja. Osim muškog i ženskog, prema teoriji Anne Fausto-Sterling iz 90-ih godina prošlog stoljeća, postoje još tri spola. To su hermafroditski, muški pseudohermafroditski i ženski pseudohermafroditski. Kod hermafroditskog, osoba ima muški i ženski spol, odnosno testise i jajnike. Muški pseudohermafroditski podrazumijeva da je osoba rođena s testisima, ali ima i dio ženskog spolnog organa. Ženski pseudohermafroditski pak je osoba rođena s jajnicima, ali pritom ima i penis. Potonja tri spola često se nazivaju interseksualnima i takvo se rodi ukupno 1-2% svjetske populacije. Razilaženje spolnih organa može biti kromosomske ili hormonalne prirode, ali može se i nenamjerno izazvati tijekom trudnoće. Podjela Fausto-Sterling još uvijek je aktualna i osobno mi vrlo logična, iako se nadograđuje. Kako napreduje znanost, tako se granaju spolovi i rodovi.

Ako spomenute fizičke osobine nikad niste vidjeli, otidite na neku porno stranicu koje su, za ovakve spoznaje, odličan dokumentaristički izvor edukacije. U tražilicu ukucajte, recimo, "hermaphrodite" ili "shemale".

Često sam se pitala jesu li dvospolci prokletnici ili bogovi jer mogu uživati u svim oblicima tjelesne penetracije. Za sve koji misle da je takvo što neprirodno, naglašavam da postoji i kod nekih životinja (puževa, crva, riba itd). Hermafroditski i pseudohermafroditski pojedinci dokazuju da je spol fluidan i da su, u evolucijskom smislu, razlike između spolova i rodova male, tek dovoljne da služe reprodukciji. Klitoris, kako postaje veći, vizualno počinje nalikovati penisu. Mali pak penis ponekad nalikuje ovećem klitorisu. Naravno da to nije isto, ali na kraju dana služi istoj svrsi -

užitku. Također smatram da su vrlo neznatne razlike između ljudskih karaktera, temperamenta, duhovnosti. Na njih uglavnom djeluje okolina; da su ljudi odgajani u kontroliranim identičnim uvjetima, razlike među nama bile bi puno manje. Zato volim Spielbergov film "Artificial Intelligence" (2001.) u kojem se ljudi budućnosti definiraju prvenstveno kao bespolna bića te se razumijevaju telepatski, bez (raz)govora.

Zanimljivo pitanje koje mi se ovdje nameće jest - ako muškarac ili žena masturbiraju na *shemale* ili hermafroditski pornić, jesu li oni panseksualni? Ako su panseksualni, jesu li prije toga trebali biti biseksualni? Odgovor je teško dati, ali rekla bih da jesu, iako to može biti samo povremena, u stvarnosti nerealizirana afekcija. Prije sam mislila da postoje seksualne maštarije koje bismo voljeli ostvariti i one koje ne bismo. Međutim, nije li sve o čemu maštamo ili samo pomišljamo da nas veseli, ujedno nešto što bismo rado realizirali da nas društvene norme ne sputavaju? Neka digne ruku žena koja se nikad nije napalila na lijepe grudi neke druge žene i neka digne ruku muškarac koji nikad nije svršio na pogled tuđeg lijepo građenog ovećeg penisa koji penetrira neko dobro međunožje. Tu se opet vraćamo na Kinseya.

Osobno mogu masturbirati na muški gay pornić i s muškom gay osobom bih vjerojatno mogla seksualno općiti, ali sumnjam da bi ona to htjela sa mnom. Također mogu masturbirati na pornić u kojem muškarac ima seks s hermafroditskom ženom, no nisam se nikad zapitala bih li mogla seksualno biti s interseksualnom ženom jer ne poznajem niti jednu takvu osobu. Pišući ovo osvještavam da bi me jako uzбудilo da neka meni vrlo privlačna žena, osim prelijepa vulve, ima i divni penis, tako da u ovoj kolumni javno obznanjujem i svoju panseksualnu sklonost.

Inače, pojam panseksualnosti aktualizirala je Miley Cyrus kad je u ljeto 2015. u intervjuu za časopis Paper izjavila da je seksualno fluidna. Tada je imala 22 godine. Neposredno nakon toga taj je pojam postao među najtraženijima na Googleu. U istom intervjuu Cyrus je izjavila da je s 14 godina priznala majci da ju je privukla ženska osoba.

Drugi naziv za panseksualnost je "omniseksualnost" jer grčki prefiks pan znači isto što i latinski prefiks omni - dakle "sve". U to spadaju svi spolovi i svi rodovi, što znači da panseksualnu osobu može privući puno više toga nego heteroseksualnu ili biseksualnu osobu. Miley, recimo, tvrdi da ju napaliti može sve osim maloljetnih osoba i životinja. Sve više mladih iz Zapadnog svijeta ne deklariraju se kao muškarci ili žene, nego kao bića koja uzbuđuju druga bića neovisno o njihovom spolu i rodu, dok god postoji privlačnost ili ljubav. Osobno mi se sviđa takvo društvo jer smatram da u prvi plan stavlja važnije vrijednosti poput poštenja, dobrote, kreativnosti i svega po čemu se ne moramo deklarirati niti definirati kao muškarci i žene.

Poliamorija

Kad smo kod važnih vrijednosti, spomenimo ljubav i osvrnimo se na pojam poliamorije (grč. poly = mnogo, amor = ljubav). O razlici između poligamije i poliamorije puno smo raspravljali na društvenim mrežama Seksoteke u prve dvije godine postojanja i osjećam da smo tu temu kao društvo apsorbirali, ali ponovit ću svoje stavove ako slučajno ne pratite Seksoteku od 2016. godine. Smatram da smo svi tjelesno poligamna bića, ali većina nas je emotivno monogamna. Dokaz da smo tjelesno poligamni su preljubi, potrebe za seksualnim promjenama, zasićenja postojećim partnerom nakon 2-3 godine prakticiranja seksa. Poznajem mnogo muškaraca koji vole isključivo jednu ženu, ali imaju potrebu tjelesno biti s drugima prema kojima ne osjećaju apsolutno ništa. Kod većine žena pak se, ako naprave preljub, s vremenom javljaju emocije ako ih druga strana seksualno zadovolji. Iako se u svojim istraživanjima trudim minimalno generalizirati na temelju roda i spola, ženu orgazam više emocionalno povezuje s partnerom nego što je to slučaj s muškarcima, iako primjećujem da i po tom pitanju kao društvo evoluiramo pa postoji sve više žena koje žele imati seks bez ljubavi te sve više muškaraca koji žele seks s emocijama, makar i s više partnerica u isto vrijeme.

Otvoreni veza i brakova formalno u Hrvatskoj ima jako malo, ali neformalno ih je više jer se ljudi to uglavnom srame priznati zbog kršćanske ideologije koja zagovara ljubavno-seksualnu monogamiju. Najviše je veza i brakova u kojima jedna ili obje strane koketiraju, masturbiraju ili spavaju s drugima, bez da to njihova polovica zna, čime se vraćam na teoriju da nas je većina tjelesno poligamna. Poznajem više parova kod kojih je jedna strana barem jednom u životu "zastranila" u preljub, nego onih kod kojih se takvo što nikad nije dogodilo. Naravno da bih sad mogla pisati i razloge nedostatne komunikacije kao i činjenicu da je sve to ljudski, ali o tome nekom drugom prilikom.

Treba napraviti distinkciju između poligamije i poliamorije. Poliamorični ljudi za seks trebaju ljubav ili barem neku vrstu prijateljske prisnosti, dok je poligamnim ljudima (uglavnom muškarcima) ta vrsta prisnosti uglavnom distrakcija. Ponekad se poligamični ljudi nazivaju poliamoričnima, ali osoba koja ima seks bez emocija s više partnera nije poliamorična. Desetak poliamoričnih ljudi koje poznajem su veliki su altruisti, humanisti, čak i feministi. Iznimno su društveni, s iznadprosječnim kvocijentom inteligencije. Ono što mi je, kao seksualnoj edukatorici, indikativno jest da su redom muškarci. Bili su u vezama, ali se bolje osjećaju kad su sami jer im je druženje s ljudima i flert od presudne važnosti, a od monogamnih partnerica ne nailaze na razumijevanje. Međutim, nikako ih ne mogu nazvati promiskuitetnima niti ženskarošima jer ne traže samo seks i nisu skloni varanju. Njihove bolje polovice, kad ih imaju, znaju o njihovoj sklonosti i otvorena

komunikacija im je vrlo važna. Zato smatram da je za poliamorične ljude model otvorene veze najbolji model. Ako ikad uđete u bilo kakvu vrstu intimnog odnosa s poliamoričnom osobom, znajte da ćete s njom moći razgovarati o apsolutno svemu seksualnom. Jednako kao što će vama dopuštati da se emotivno i seksualno povezujete s drugim ljudima, isto će očekivati za sebe.

Takvim odnosima bismo, zapravo, svi trebali težiti, ali tradicionalni koncept monogamne veze je preduboko ukorijenjen u ovu civilizaciju. Kakogod, poliamoriju vidim kao koncept moderne veze budućnosti. Iako si ne želim priznati, najbolje se osjećam u svojoj slobodi, kad mogu seksualno komunicirati s kim želim, spavati s kim želim i voljeti koga god želim. Također sam sretna kad isto mogu priuštiti partneru, iako nije jednostavno. Time pojam monoamoričnog i monoseksualnog partnerstva sve više gubi na vrijednosti.

Piše: Marina Krleža; photo: Ivan Brezovec

Web stranica: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official/

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official/>